

REMONT DACHÓW
kościół parafialny p.w. św. Marii Magdaleny
w Garczegorzu

PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
Z ZAKRESEM ROBÓT BUDOWLANYCH

WSTĘP

Lokalizacja: :Garczegorze, gmina Nowa Wieś Lęborska , dz.nr 6 obręb 0003- Garczegorze

Inwestor: Parafia rzymsko – katolicka p.w. **Marii Magdaleny w Garczegorzu**

Adres: **Garczegorze 27, 84-351 Garczegorze**

Program wykonano w oparciu o:

1. zlecenie Inwestora
2. uzgodnienia programowe z Inwestorem
3. ustalenia z WUOZ
4. inwentaryzację architektoniczną 2022- Monument – Prac. Kons. Zab.
5. wizje lokalne
6. bibliografię i materiały archiwalne
7. badania geotechniczne – D. Klimowicz – GeoCentrum 2022
8. dokumentację foto – wykonaną z Drona 2022
9. ocenę techniczną – 2022
10. wywiady – mieszkańcy, księżą
11. obowiązujące przepisy przepisów „Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami” z dnia 23 lipca 2003 r. Dz.U. 2003 nr 162 poz. 15689 wraz pomniejszych zmianami) i przepisy „Prawa budowlanego” Ustawa z dnia 7 lipca 1994 Dz.U nr 89 z późn. zmianami.

Materiały archiwalne

- 1/ Karta Biała, – archiwum NID OT Gdańsk
- 2/ Wpis do rejestru zabytków - archiwum NID OT Gdańsk
- 3/ Strony poświęcone historii Pomorza– Internet
- 4/ Bibliografia

1. Położenie

Garczegorze to wieś kaszubska, położona w województwie pomorskim, w powiecie lęborskim, w gminie Nowa wieś Lęborska, w pobliżu linii kolejowej i drogi wojewódzkiej 214.

Kościół położony jest w centrum wsi, przy drodze wiejskiej w jej wschodnim krańcu.

2. Ochrona prawna

Kościół objęty jest ochroną prawną – rejestr zabytków nieruchomości woj. pomorskiego **A-1720 z dn. 13.12.2000**

1. Przedmiot opracowania

Przedmiotem niniejszego opracowania jest budowlano – konserwatorski remont dachów.

Cel

1.1. Celem opracowania jest określenie stanu zachowania obiektu i zaproponowanie działań budowlanych i prac konserwatorskich w celu naprawy zniszczeń i przywrócenie walorów architektonicznych i estetycznych obiektu, zabezpieczenie obiektu przed niszczącym działaniem czynników atmosferycznych oraz zaproponowanie harmonogramu działań budowlanych i konserwatorskich.

Planowany zakres prac budowlano – konserwatorskich powinien:

- 1/ zasadniczo ograniczyć proces destrukcji obiektu
- 2/ usunąć skutki destrukcji
- 3/ zabezpieczyć obiekt przed destrukcją w przyszłości
- 4/ uczytelnić i podkreślić wartości historyczne, architektoniczne oraz estetyczne obiektu
- 5/ ukazać kolejne rozwiązania techniczne, technologiczne i formalne
- 6/ podkreślić wagę obiektu w krajobrazie kulturowym okolicy i jego rolę w współtworzeniu tożsamości miejsca.

Aby osiągnąć powyższe cele należy przeprowadzić budowlano – konserwatorski remont kościoła. Inwestor zakłada etapowanie remontu.

Etapy :

I. Remont dachów korpusu, prezbiterium i zakrystii

II. Remont dachu wieży z konserwacją ceglanego zewnętrznego lica ścian ponad rusztowaniami na wysuwnicach

Etap I

Rodzaj robót:

2/ dla dachów – dekarские, blacharskie, ciesielskie, stolarskie,
naprawcze, zabezpieczające- konserwujące oraz rusztowaniowe.

Montaż i praca rusztowań jest niezbędna do wykonania prac konserwatorskich, murarskich, renowacyjnych i remontowych na powierzchniach połączeń dachowych, więźby dachowej, ścian ceglanych ponad połączeniami dachów, korony murów, orynowania i opierzenia.

Zarys dziejów

Nazwa historyczna: *Garcigar, Garzigar*.

Garczegorze to wieś owalnicowa o lokacji średniowiecznej, prawdopodobnie dawne dobra rycerskie. Parafia wzmiankowana jest w dokumencie z 1348 roku. Wymieniany jest wówczas proboszcz i jego uposażenie.

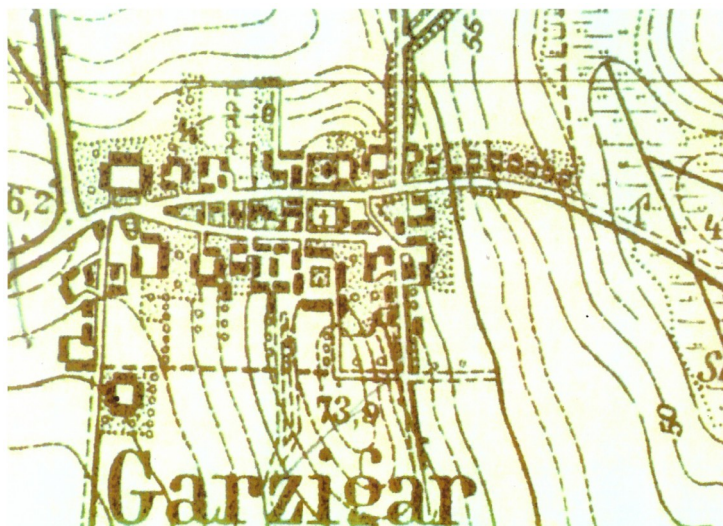
W 1562 roku w Garczegorzu powstaje gmina ewangelicka – Daniel Klock jest jej pastorem. Istniejący kościół przechodzi w ręce ewangelików.

W 1641 roku katolicy odzyskują świątynię, która staje się kościołem filialnym parafii w Lęborku. Nieliczni katolicy nie są w stanie utrzymać w należytym stanie świątyni. Kościół podupada. W 1770 roku proboszcz Lniski / Lniscy to znaczący wówczas ród pomorski / remontuje kościół. Jednakże wiernych jest coraz mniej. W 1837 ówczesne władze pruskie uznały, że parafia katolicka nie istnieje. W 1840 opuszczony i zaniedbany kościół zawalił się.

Istniejąca w Garczegorzu gmina ewangelicka nie posiadała swojego kościoła do 1740 roku, kiedy to została poświęcona ich nowowyzbudowana świątynia. Budowla jednak nie stała zbyt długo - był to prawdopodobnie obiekt o konstrukcji ryglowej. W 1817 roku powstał kolejny kościół ewangelicki. Ten również nie był zbyt trwałą budowlą. Pod koniec XIX wieku w 1897 roku powstała nowa masywna świątynia, murowana w stylu neogotyckim. Przez pewien czas równolegle w Garczegorzu istniały dwa różne kościoły: ewangelicki i katolicki. Musiały więc stać w dwóch różnych miejscach. Świątynia katolicka funkcjonowała od wieków średnich i powstała z nadania komtura gdańskiego – we wsi lokowanej na prawie chełmińskim. Mogła zostać wybudowana na miejscu dawnego grodu. Usytuowanie historycznego cmentarza wskazywałoby na taką właśnie lokację. Można przypuszczać, że wzorem innych lokalizacji została ona pobudowana w centrum wsi owalnicowej - na nawsiu. Wokół niej zapewne funkcjonował cmentarz, który

na przestrzeni wieków uzyskał obwałowanie kamienne. Przypuszczać można, że odkryte tam ostatnio pochówki były pochówkami katolików.

Nowa świątynia ewangelicka powstała również w centrum wsi, naprzeciw działki cmentarnej. Stoi ona poniżej wyniesienia cmentarnego. Nie jest orientowana. Masywna bryła przytłacza skalą swojej zabudowy okoliczne budynki. Jest dominantą nie tylko w skali układu wiejskiego, widoczna jest z daleka. Po wojnie w 1946 roku świątynia została przejęta przez katolików.

2. Pruska mapa topograficzna 1: 25 000, pocz. XX w. Archiwalne Mapy Pomorza

3. Kościół ewangelicki – fot. z pocz. XX w

Pierwotnie wszystkie połacie dachowe kościoła – korpus, prezbiterium, zakrystie i wieża pokryte były dachówką ceramiczną - karpiówką. Powojenne remonty wprowadziły na pokrycie połaci wieży, prezbiterium i części parapetów, przypór i sterczyn dachowych blachę ocynkowaną.

Zgodnie z przyjętymi założeniami zakłada się w najbliższym roku realizację pierwszego etapu remontu dachów kościoła.

3. Etap I

Zakłada się: Remont dachów korpusu, z wymianą ich ceramicznego pokrycia oraz wymianę pokryć dachowych prezbiterium i zakrystii z zamianą pokrycia blaszanego na ceramiczne.

Przyjmuje się pokrycie połaci dachowych dachówką ceramiczną karpiówką oraz przywrócenie pierwotnego pokrycia ceramicznego w miejsce założonej w okresie późniejszym blachy ocynkowanej. Wystawki dachowe zaleca się pokryć dachówką karpiówką wieżową. Zachować istniejące okienka i szalowanie drewnem bocznych ścianek wystawki.

Etap II

Zakłada się przywrócenie pierwotnego materiału pokrycia dachu i hełmu wieży oraz konserwację jej więźby. Wtórne pokrycie blachą ocynkowaną należy zastąpić dachówką karpiówką wieżową. Wykonać konserwacje ceglanych partii ścian i szczytów wieży ponad rusztowaniem założonym na wysuwnicach. Naprawić tynki. Żaluzje – przeprowadzić konserwację bądź wykonać ich rekonstrukcję.

Dla wszystkich połaci opierzenia i rynny i rury spustowe wykonać jako systemowe z blachy tytan- cynk.

4. Charakterystyka obiektu

Cegła

Do wymurowania obiektu, zastosowano **cegły ceramiczne**, pełne, formowane maszynowo, dość równe, czerwone, o gładkim licu spieku i wymiarach 25-26 cm x 12,5-13 cm x 5-6 cm. Ściany wewnętrzne kościoła zaprojektowano jako otynkowane a stropy drewniane, deskowane. We wnętrzu kościoła brak jest ekspozycji wątków ceglanych.

Zaprawa murarska

Ściany kościoła zaprojektowano jako ceglane. Lico zewnętrzne posiada jedynie otynkowaną tonda, blendy i pasy fryzów międzykondygnacyjnych. Oryginalna zaprawa tynkarska, ścienna jest bardzo podobna do murarskiej. W częściach elewacyjnych zaprawa murarska widoczna jest w ubytkach spoinowania. Zaprawa murarska oryginalna to zaprawa wapienna zbudowana ze spoiwa wapiennego i średniej frakcji kruszywa kwarcowego, rzeczno, barwnego z przewagą jasnego. Barwa beżowo-szara, jasna, struktura równo ziarnista. Średnia wielkość ziaren kwarcu to około 1-3 mm. Większe ziarna kruszywa dochodzą do 5 mm. Widoczne grudki wapna dochodzą do średnicy 2 – 3 mm. Zaprawa jest dość mocna, starannie wymieszana.

Spoina elewacyjna

Pierwotną spoinę elewacyjną wykonano z podobnej zaprawy jak murarska. Naprawy powojenne wykonano zaprawą wapienną, miejscami cementową podobną fakturalnie, ale znacznie różniącą się kolorem – ubytki spoinowania wypełniono zaprawą cementowo – piaskową – szarą. Ubytki wypełniane współcześnie wykonano zaprawą systemową w kolorze szarym nie pasującą do pierwotnej.

Spoinę cokołu, która pierwotnie przyjmowała kształt płaski z podcięciem wtórnie wykonano z zaprawy cementowej w kolorze jasno szarym. Powierzchnie zatarto na gładko.

Pokrycie połaci dachowych wykonano dachówką ceramiczną, czerwoną karpiówką, układaną w koronkę. Fragmenty zniszczone, prezbiterium, wystawki dachowe, pokrycie wieży wymieniona na pokrycie blaszane z blachy ocynkowanej.

Elementy metalowe

Pierwotnie elementy metalowe to: opierzenia, rynny i rury spustowe, pochwyty schodów zewnętrznych. klamki, zamki, okucia drzwi drewnianych Krzyże umieszczone na szczytach dachu -mogą być oryginalne, szczególnie krzyż wieńczący wieżę.

Drewno

Z drewna sosnowego wykonano stolarkę drzwiową, konstrukcje stropów, deskowanie po części podłóg nawy, deskowanie podłóg poddasza, więźbę dachową, żaluzje. Sosna to gatunek drewna najbardziej popularny do wznoszenia konstrukcji budowlanych oraz ruchomego wyposażenia kościołów na terenie Pomorza.

Kamień

Lico ścian fundamentowych wykonano z prostokątnych okładzin granitowych. Schody wejścia głównego i bocznego z bloków granitowych.

Okna

Kształt i wielkość okien jest zróżnicowana. Występują; koliste i prostokątne. W elewacji południowej – frontowej – duża rozeta wpisana jest w tynkowane tondo. W elewacji północnej i zachodniej mamy okna duże - trójdzielne. Poszczególne pola przedzielone są laskowaniem ceglanym o dużym stopniu degradacji – przeszkleń i ceramicznych kształtek. Okno w prezbiterium zamurowane zostało cegłą od wewnątrz z pozostawiony w ościeżu znacznie zniszczonym witrażem.

Przeszklenia witrażowe są zróżnicowane. W większości wykonane są z przeziernych szkła witrażowego, łączone ołowiem w romboidalnym układzie. W elewacji zachodniej – witraże po części przedstawieniowe z wstawkami - fragment z XIX ? oraz elementy z II poł. XX w.

Dach – pokrycie

Pierwotnie połacie dachów: korpus kościoła, wieża jak i daszki boczne pokryte były dachówką ceramiczną – karpiówką. Nie znamy rodzaju pokrycia wystawek dachowych, jednakże można przypuszczać, że także pokryte były dachówką karpiówką – wieżową

Parapety przypór i sterczyn pokryte były cegłą ceramiczną. Takie pokrycie pozostało widoczne na parapetach przypór w elewacji frontowej. Fragmenty sterczyn nowoprzemurowanych przykryto płytami betonowymi, pozostałe blachą ocynkowaną.

5. Stan zachowania dachów

Stan zachowania pokrycia jest zły. Stan więźby dachowej korpusu nie budzi większych zastrzeżeń. Dachówka – starego typu, niejednokrotnie przekładana i uszczelniana zaprawą nie spełnia swojej roli. Odkształcona, spękana nie zapewnia szczelności pokrycia. Przeciekająca wodą wzmaga proces destrukcji – ustroju dachu i murów. Elementy drewnianej konstrukcji dachu po części są zniszczone i wymagają napraw bądź odcinkowej wymiany. Szczegółowy zakres prac winien określić konstruktor po zdjęciu pokrycia dachowego

*W ocenie technicznej **Więźba wymaga prac naprawczych, pokrycie ceramiczne wymiany, opierzenia wymiany. Wieża – hełm wymaga wymiany pokrycia i naprawę więźby. Kolejne remonty winny ujednoczyć sposób przykrycia parapetów przypór i sterczyn . – należy wziąć pod uwagę zamianą blaszanego pokrycia na ceramiczne .***

6. Etapowanie prac

Etap I

Remont dachów korpusu, prezbiterium i zakrystii z wymianą ich pokryć.

Etap II

Remont dachu wieży z przywróceniem pierwotnego – ceramicznego pokrycia.

7. Zakres prac remontowych:

Stan zachowania obiektu i wskazania techniczne wskazują konieczność wymiany pokrycia dachowego, wymianę opierzeń naprawę i konserwację drewnianej więźby dachowej, konserwację lica ceglanego murów, naprawę tynków, konserwacje lub rekonstrukcję drewnianych żaluzji.

Zakłada się:

1. Remont drewnianej więźby dachowej. Po zdjęciu ceramicznego pokrycia, demontażu łąt należy ocenić z poziomu rusztowań i stropu poddasza stan poszczególnych elementów konstrukcji. Ocenę winien przeprowadzić konstruktor. W wyniku oceny należy skorygować w miarę potrzeby zakres planowanych prac – w kwestii wymiany zdegradowanych elementów i wzmocnienia osłabionych. W przypadku stwierdzenia występowania grzyba domowego – należy określić – klasę grzyba / ocena mykologa lub badania laboratoryjne/.

2. Konserwację korony murów

Fragmety korony muru rozluźnione wzmocnić - luźne cegły przemurować
Zdezynfekować i zabezpieczyć przeciwgrzybowo. Odizolować drewno od muru.

3. Wymianę pokrycia- połączi

Należy rozpiąć instalację odgromową. zdemontować istniejące pokrycie, naprawić i zakonserwować drewnianą więźbę dachową. Założyć nowe łączenie, opierzenia i rury spustowe. Dachówki układać na folii paroprzepuszczalnej. Naprawić, spiąć -zamontować instalacje odgromową – wykonać pomiary. Wody opadowe odprowadzić powierzchniowo.

8. Kolejność prac:

Przed przystąpieniem do prac konserwatorskich należy wykonać dokumentację fotograficzną stanu zachowania więźby dachowej i pokrycia dachu, rynien i rur

spustowych. Dokumentować działania remontowe na każdym etapie prac – z poziomu strychu i poziomu rusztowań.

1. Montaż rusztowań
2. Demontaż ceramicznego pokrycia – wraz z demontażem – rozpięciem instalacji odgromowej .
3. Demontaż pasów nadrynnowych, rynien i rur spustowych
5. Przegląd, ocena, naprawa stanu zachowania korony murów
 - dezynfekcja
 - naprawa zniszczonych fragmentów murłat
 - odizolowanie końcówek krokwi i murłat od powierzchni muru
6. Przegląd, ocena i naprawa konstrukcji więźby dachowej.
Naprawa zdegradowanych elementów, murłatów
krokwi, przepustnic i wiązarów.
Zabezpieczenie ppoż i biochronne drewna po wykonanej renowacji
7. Założenie folii paroprzepuszczalnej o gęstości 220g/m²
- 8, Montaż pasów nadrynnowych i koszy z blachy tytan – cynk, rynien i rur spustowych / systemowych /
9. Wymiana łączenia / łaty i kontrłaty /
10. Położenie dachówki ceramicznej karpiówki, wykonanie opierzenia na styku z murem, uszczelnienie wydry, montaż orynnowania i rur spustowych.
11. Spiąć instalację odgromową, wzmocnić – ustabilizować osadzenie uchwytów mocujących zwód, sprawdzić zwody, wykonać pomiary.

TECHNIKA , TECHNOLOGIA, MATERIAŁY

REMONT DACHU

Wymiana ceramicznego pokrycia połaci

Rozpiąć instalację odgromową. Zdemontować ceramiczne pokrycie. Dachówkę i pozostałe materiały z rozbiórki przy użyciu zsypu spuścić do podstawionych kontenerów ustawionych przy obiekcie

Remont i konserwacja drewnianej więźby dachowej

Zakres planowanych prac remontowych więźby określony zostanie w pełnym zakresie po zdjęciu ceramicznego pokrycia połaci dachowej. Dach jest nieszczelny, przecieka a drewniana konstrukcja była wcześniej doraźnie naprawiana i konserwowana.

Zakłada się wymianę istniejącej dachówki karpiówki – starego typu – na dachówkę ceramiczną typu karpiówka w kolorze czerwieni. *Prace wykonywać etapami wykonując na zaplanowanym odcinku wszystkie roboty naprawcze. Nie odkrywać jednostronnie połaci dachowych.*

Istniejącą dachówkę zdjąć. Ocenić stopień zawilgocenia i destrukcji konstrukcyjnych elementów więźby. Elementy zdegradowane – zniszczone przez korozję biologiczną; grzyby, pleśnie i owady-szkodniki drewna należy wymienić lub dokonać napraw. Stosować drewno klasy **C-28, C-30**. Wymienić pasy nadrynnowe na blachę powlekaną. Stosować drewno o tożsamy przekrojach, sezonowane. „Ściągnąć” połączeni ciesielskie, uzupełnić brakujące kołki. Nowe wykonać z dębiny. Na więźbie nawy ułożyć folię dachową wysoko paroprzepuszczalną o gęstości min 220 g/m². Folię układać pasami równoległe z zakładkami wynoszącymi, co najmniej 15 cm. Opierzenia blacharskie oraz rynny, zbiorniki przelewowe i rury spustowe wykonać z blachy powlekaną o grubości 0,7 mm- systemowe, powtarzając istniejące rozmieszczenie i przekroje. Opierzenie na styku ze ścianami szczytowymi wykonać na wydrę, uszczelnić zaprawą trwale elastyczną lub silikonem. Wodę odprowadzać rurami spustowymi do koryt odpływowych na poziomie gruntu.

Pokrycie należy wykonać z dachówki karpiówki. Przeprowadzając remont więźby należy spełnić ten warunek. Dachówkę układać na łątach, położnych na krokwiach i folii paroprzepuszczalnej. Łaty drewniane w rozstawie wskazany przez producenta i zależnym od rodzaju dachówki.

Aby pokrycie dachu dachówką ceramiczną spełniało swoją rolę i aby utrzymywało właściwy klimat obiektu budowlanego dachówki po intensywnym nawilżeniu muszą szybko wysychać. W tym celu trzeba zapewnić właściwą wentylację połaci dachowych. Przy dużych przestrzeniach przy poddaszach nieużytkowych duża ilość powietrza sprzyja wyrównaniu wilgotności i temperatury. Przy czym należy jeszcze zapewnić otwory w okapie i kalenicy aby utrzymać trwałą wentylację poddasza. Wymaga się aby przekrój poprzeczny w okapie wynosił 2‰ powierzchni nachylonej połaci dachowej, min. 200 cm²/mb okapu, zabezpieczonego siatką. Oznacza to, że szczelina powietrzna musi mieć min, 2,4cm wysokości. Zazwyczaj stosuje się 2,4- 3 cm.

Na kalenicy dachu lub w pobliżu szczytu należy ułożyć jedną dachówkę wentylacyjną w każdym pasie międzykrokwiowym – ułożoną w drugim lub trzecim rzędzie od kalenicy. Zastosowanie gąsiorów wentylacyjnych oraz dachówek kalenicowych powoduje powstanie większego przekroju wentylacyjnego, ok. 80-12cm² /mb. Podwyższa to skuteczność wentylacji.

Otwory na krawędzi kalenicy zabezpieczyć siatką, w połaci stosować dachówkę wentylacyjną. W kalenicy zachować otwór umożliwiający wentylację Obróbki przy styku ze ścianą – połączyć na wydrę uszczelnić zaprawą trwale elastyczną. Montaż rynien wymaga położenia pasów nadrynnowych. Przy kryciu połaci – przy kalenicy stosować dachówki kalenicowe przy styku z murem dachówki wyrównujące.

Naprawie poddane zostaną zdegradowane części następujących elementów: końcówki krokwi, przepustnice, namurnice, Wymienione zostaną łąty i kontrłąty. Do trwałego usunięcia kwalifikują się elementy drewniane porażone przez grzyby domowe zaliczane do I i II grupy szkodliwości, z odcinkami drewna zdrowego o długości około 80cm. Odcinki porażone przez grzyby zaliczane do III grupy szkodliwości, w których drewno zostało zniszczone w przedziale od 10% do 25% należy oczyścić do drewna zdrowego, zaimpregnować oraz wzmocnić przy pomocy nakładek lub też fleków. Przy większych zniszczeniach należy założyć nakładki o łącznej powierzchni przekroju powierzchni równoważnej ubytkowi drewna w konstrukcji. Przy wymianie odcinkowej stosować tożsame przekroje. Elementy zdegradowane niezdolne do przenoszenia obciążeń - wymienić / wykonać wg wskazań konstruktora/. Stosować połączenia ciesielskie lub śrubunek - śruby M - 6 na podkładkach . Wszystkie rozluźnione złącza wzmocnić. Uszkodzone kołki / jeżeli występują / służące do połączeń zamków ciesielskich wymienić na kołki z drewna dębowego. Do prac naprawczych należy użyć drewna impregnowanego w miarę możliwości nieodżywiczonego klasy **C-30, C- 28** / lub zamienne , wg wskazań konstruktora/ i wilgotności bezwzględnej nie większej niż **18 %**. **Prace naprawcze więźby prowadzić w ścisłej współpracy z konstruktorem.**

W przypadku stwierdzenia występowania grzybów domowych należy dokonać ich oceny makroskopowej / konserwator technolog lub mikolog budowlany/ lub pobrać próbki i wykonać badania laboratoryjne określające ich rodzaj i grupę szkodliwości.

W celu zabezpieczenia i wstrzymania biologicznej degradacji drewna i zabezpieczenie budowli należy: wszystkie drewniane, zdrowe elementy zabezpieczyć przed degradacją odpowiednimi do stopnia porażenia środkami impregnacyjnymi. Przy czym przy takim zabiegu istnieje możliwość szkodliwego działania środka na otoczenie. Należy go wykonać poprawnie i zgodnie z zaleceniami użycia – tak aby nie stwarzać zagrożeni dla zdrowia ludzi i obiektu. Można stosować preparaty solne, np. –**Fobos – 4M, Adolit BQ1** *Preparaty te stosować dla drewna konstrukcyjnego*. Drewno oparte na murze odizolować stosując **podkładki z papy lub foli HDPE**

Impregnację drewna dotychczas nie impregnowanego należy dokonać preparatem o handlowej nazwie Fobos - **Fobos 4M./ Stosować tylko do drewna niepolichromownego/**. Norma zużycia wynosi 0,2kg/1m² drewna (ok. 0,6dm³ 30% roztworu) dla impregnacji powierzchniowej. Przy impregnacji wstępnej do drewna należy wprowadzić 40kg na 1m³. Drewno zaimpregnowane preparatem należy zabezpieczyć przed wypłukaniem preparatu.

Drewno uprzednio impregnowane preparatem o nieznanym składzie chemicznym należy zabezpieczyć preparatem o handlowej nazwie „**Xylotox plus**”. Norma zużycia wynosi 0,3dm³ na 1m² powierzchni drewna. Preparatu nie wolno nanosić na drewno przy pomocy rozpylania. W czynnych żerowiskach, owady należy zniszczyć poprzez wprowadzenie do chodników larwalnych ten preparat za pomocą iniekcji.

W celu zwiększenia skuteczności działania preparatu zaleca się elementy drewniane w miejscu aplikacji preparatu zawinąć szczelnie folią na okres około dwóch tygodni (tylko dla preparatu Hylotox plus).

Opierzenia i rury spustowe

Rynny i rury spustowe / wykonane z blachy tytan – cynk 0.7 mm – systemowe/ zamontować w miejscu istniejących ze zbiornikami przelewowymi. W przypadku stwierdzenia uszkodzeń wymienić na analogiczne. Powtórzyć istniejące przekroje i rozmieszczenie.

Studzienki odpływowe i opaska żwirowa

Wodę opadową odprowadzić powierzchniowo – korytami betonowymi o długości min 60 cm ze spadkiem 2% od budynku. Oczyszczyć żwirową opaską z muraw.

Konserwacja – zabezpieczenie korony murów

Odgrzybianie muru

Po wykonaniu demontażu dachówek, wykonać przegląd drewnianej więźby dachowej w szczególności ocenić stan korony muru. W przypadku stwierdzenia występowania grzyba domowego należy określić klasę jego szkodliwości. Do odgrzybiania materiałów nieorganicznych jak mury ceramiczne, podłoża betonowe itp. oraz zabezpieczenia drewna przed działaniem korozji biologicznej (preparaty biochronne), i zwalczania korozji biologicznej (środki biobójcze), które może być okresowo nawilgacane, lecz bez kontaktu z gruntem (np. więźba dachowa), zaleca się stosować preparaty na bazie modyfikowanych czwartorzędowych związków amoniowych z dodatkiem związków boru (QAC) np. preparat grzybobójczy; Mycetox M; .Mycetox B Adolit M flüssig. Postępować według wskazań konserwatora technologa lub mykologa budowlanego. W razie wątpliwości dotyczących określenia klasy szkodliwości grzybów wykonać badania laboratoryjne określające rodzaj występujących grzybów. Zastosować środki adekwatne do klasy szkodliwości . Stosować według wskazań producenta, dezynfekując powierzchnię muru w odległości min 2.00m wokół miejsca występowania. Rozluźnione partie muru wzmocnić lub przemurować, wypełnić spoiny lub dokonać wzmocnienia muru wg wskazań konstruktora.

Instalacja odgromowa

Na czas remontu rozpiąć istniejące oploty i sprawdzić stan elementów – uchwyty, zwody. Po wykonaniu prac pokrywczych instalację spiąć. . Uzupelnąć brakujące lub zniszczone elementy, uchwyty. Wykonać pomiary kontrolne .

Inne

Remont dachu wraz z wymianą pokrycia należy prowadzić rusztowań z zachowaniem zasad bezpieczeństwa.

Pozostałe:

Wszystkie prace wykonać ze szczególną starannością – aby nie spowodować zalania lub zawilgocenia poddasza.

Prace pomocnicze

W razie potrzeby zastosować rusztowania ramowe – przyścienne .

Wywóz i utylizacja odpadów – wywieść samochodem samowyladowczym

Gruz spuszczać do kontenerów za pomocą zsyków

INNE UWARUNKOWANIA

Wszystkie wymiary sprawdzić na budowie

Wszystkie materiały użyte do remontu powinny posiadać aktualne aprobaty techniczne dopuszczone do stosowania w budownictwie

Wszystkie prace należy wykonać zgodnie z instrukcją producenta i w jednym systemie materiałowym.,

Wykonawca jest odpowiedzialny za jakość wykonania robót .

Każdorazowo przed zakupem materiałów należy porównywać i sprawdzać z projektem budowlanym faktyczne wymiary i ilości

Wykonawca jest zobowiązany do zapewnienia bezpieczeństwa organizacji robót na terenie budowy .

Wszelkie prace budowlane – remontowe, i konserwatorskie prowadzić z zachowaniem zasad bezpieczeństwa i przepisów BHP.

Po zakończeniu prac wykonać dokumentację powykonawczą z zaleceniami do sposobu użytkowania.

Inwestor do wykonania w/w prac zatrudni osoby lub firmy posiadające uprawnienia określone w: *Rozporządzeniu Ministra Kultury i Dziedzictwa z dn. 28.08.2018 DZ.U 2019, poz.1721 „W sprawie prowadzenia prac konserwatorskich,”*

Gdańsk – 2022 2024